

At Frida Notwall

”Der skal være mindst syv minusgrader inden sneen knirker”. Det svar får Casper, da han spørger den svenske bjergguide Bengt Lundberg om, hvor koldt det er lige nu. Vi står samlet på en alpetop ovenfor byen Hintertglemm tæt på Saalbach. Der er lette skyer på himlen. Solen skinner stærkt på vores svedige pander, som titter frem mellem hjelm og skibriller.

FAKTA / Bengt Lundberg

ALDER: Tilstrækkelig

FAMILIE: Datteren Fiona på 16 år

FØDT I: Göteborg

BOR NU: Maishofen mellem Zell am See og Saalbach

KØRER PÅ: Icelantic ski

LYTTER TIL: Instrumental rock, men aldrig på bjerg

DRØMMEPÅSTEN: Japansk piste med 30 graders hældning og 10.000 højdemeter – med Fiona

NYDERSKING ALTBID: Off-piste ski, rygsæk, vand og en ekstra tøj

SPØTTE: ”Se ud som en kampvogn og kør som hønning”.

oplevelsespris
KØB-SELV. INKL. ¼-PENSION
OG LIFTKORT I 6 DAGE
5.269,-
Vælg for hvem: Kr. 790,-
Vælg for dig: Kr. 1.990,-
Pris pr. voksen i dobbelt-
værelse, opst. 5. 2011.

Hotel Willibald

I hjertet af Saalbach ligger Pension Willibald – klos op ad det, det hele handler om: Pisterne. Der er praktisk talt ski til døren, liften ligger et stenkast derfra, og byens centrum er lige udenfor døren. Værelserne er lyse og pæne og pensionen byder på flere aktivitetsmuligheder og en udendørs bar, som danner rammen om den unikke afterski-stemning, som Saalbach er verdenskendt for.

Ophold inkl. ¼-pension

Se mange flere hoteller på hojmark.dk/saalbach

Den tavse rytter – alene på toppen

SAALBACH

Bengt instruerer os i hvordan vores lånte Pieps lavinesøger fungerer. Hvordan man tænder, slukker og søger. Han trækker en lang sonde ud af ABS-rygsækken, som bruges til at lede efter overlevende. Først måler den en snedybde på 45 cm. Så bækker Bengt et par meter, og måleren beretter om 210 cm dyb sne. Man kan aldrig helt vide, hvilken sne man kører på. Der er meget at lære.

Bengt fik tidligt interesse for skiløb. Allerede som 4-årig kravlede han op på kirkebakken bag familiens hus og suste ned på simple træski med stålkanter. De blev brugt til både langrend, skihop og slalom. Skiløb har altid været en del af Bengts liv, bortset fra et par afstikkere til ishockey i teenageårene. Efter fine priser og en medalje som svensk mester i skiløb ville han videre ud i verden.

Bengt opdagede Alperne i firserne. Bjergene, eventyret og sneen trak, og i 1987 fik han permanent bopæl i alpelandet. Efter en tid i Zell am See, som skiinstruktør på Kitzsteinhorn-gletcheren om vinteren og instruktør i windsurfing på søen om sommeren, indledte Bengt Lundberg jagten på sit absolutte drømmejob som bjergguide.

Efter hårde strabadser, masser af bjergture sommer og vinter og krævende prøver lykkes det Bengt at blive bjergguide. Undervejs blev han presset både fysisk og psykisk, og det har alt sammen været med til at forme det menneske, vi møder i dag: Et menneske

hvis grænser er diffuse og som tydeligvis tåler mere end de fleste.

Efter en vandreture op ad bjerget venter lidt lavineuddannelse: en sneprofil. Bengt markerer et kvadrat på 30 cm i sneen. Vi graver en meter ned, så alle lagene af sne kommer til syne. Bengt skovler videre, så vi kan se et tykt lag iset sne under den første meter nysne. "Hvornår var det sidst varmt?", spørger han. "Det var sidste onsdag, da der var 15 plusgrader", svarer en deltager. Bengt nikker og viser flere tips til god lavinesikkerhed og giver råd om udrustningen.

Så er det tid. Vi tjekker lavinesøgeren og i rygsækken ligger sonde og spade sikkert placeret. Det er vigtigt at rygsækken sidder godt til, så den ikke dingler på ryggen. Derfor er det også vigtigt at pakke let og kun tage det mest nødvendige med – en ekstra bluse og lidt vand. Vi skal ned ad bjerget og Bengt kører først. Han er forsigtig, stille og koncentreret.

"Roen har indfundet sig med årene", siger Bengt. Han har intet at bevise, og nyder turene. Vi kører på række og tempoet er højt. Sneen er uforudsigelig. Det er svært at bestemme snedybden. Vi blændes af lette sneflager, der flyger omkring os. Livet er skönt. Vi kommer ned til en lille bjergkam, hvor det er truende stejlt. Træer overalt. Skjulte stubbe. Men Bengt forsikrer os om, at et enkelt lag sne er nok.

En dyb indånding. En til. Nu gælder det. En efter en kaster vi os ud over kanten. Noget i mig overvejer at blive tilbage. Koncentrationen ligger i at planlægge ruten frem foran sig, have øjne og ører åbne og lytte til naturen, når sneen står ind mod ansigtet. Vi er endnu ikke nået til det punkt, som Bengt taler om; der hvor du ikke længere skal bevise noget.

Skiløb tærer på kræfterne. Sulten kommer. Men vi følger trofast vores bjergguide og hans graffiti-malede hjelm. Så ankommer vi til en lille bjerghytte, som huser en restaurant. Ejeren i Lederhosen og servitricen Annie (en aktiv bjergklatrer på over 70 år) genkender Bengt, roser hans brune farve i kinderne og byder på godt til gaven i de hyggelige omgivelser.

Med genvunden energi og bedre ben er vi klar til dagens afsluttende bjergtæpe. Siden i morges har vi kun kort med lift to gange. Vi kommer hurtigt ned til Zwölferkogel dalstation, med liften op og videre i dette fantastiske og betagende terræn. Vi er alle trætte, men intet stopper os. Ud i pudderet igen med Bengt som vejviser.

Kroppen ved nu præcis, hvad den skal gøre. Bare følge med. Terrænet og sne bestemmer farten ned. Hjertet banker og lungerne fyldes igen med frisk alpeluft. Bengts ord ligger nærmest på ryggen "Du skal tage det roligt på bjerget. Du skal give dig god tid". Al stress og jag er væk. Lige nu er der blot eventyr og meget stor lykke tilbage.

Læs mere på hojmark.dk/bjergguide

